

[Finansministeren.]

betænkeligt, at Staten skulde forpligte sig til eventuelt at overtage store Aktieposter til forudbestemte Kurser. Til Gengæld maa det være en rimelig Forudsætning, at de, der maa sælge Aktier for at kunne betale Afgifterne, ikke skal indkomstbeskattes af den Kursgevinst, som derved maatte fremkomme. Vi har i de senere Aar haft en Lovgivning, hvorefter saadan Kursgevinst af Aktier blev indkomstbeskattet. Nogen Lov om disse Problemer, som gælder indeværende Aar, eksisterer endnu ikke, idet disse Love plejer at blive vedtaget ved Kalenderaarets Slutning. Jeg betragter det imidlertid som en Forudsætning for de her foreslaaede Bestemmelser, at der ved den paatænkte Lov, som skal gennemføres ved Nytaarstid 1947, ikke kommer en Gentagelse af den nugældende Bestemmelse om Indkomstbeskatning af Gevinst ved Aktiesalg.

Det er klart, at selv om Afgiften og Stabiliseringslaanet betales med Obligationer, vil det for mange Afgiftsydere kunne være vanskeligt at udrede et saa stort Beløb paa een Gang, som der her bliver Tale om. Der er derfor i Lovforslaget indsat visse Bestemmelser, som skal bøde paa disse Vanskeligheder, idet det jo ikke er Hensigten at slaa Virksomheder i Stykker. Jeg skal nævne de vigtigste af disse Bestemmelser.

Ifølge § 37 kan en Afgiftsyder faa en Henstands- og Afragsordning mod Forrentning af det til enhver Tid skyldige Beløb, hvis Afgifternes Ydelse vilde kunne tvinge ham til Realisation af forskellige Aktiver, der er nødvendige for hans Virksomhed eller hans Familie. En anden Bestemmelse, der findes i § 43, Stk. 5, gaar ud paa, at Ydelserne ifølge Lovforslaget skal kunne nedsættes eller eftergives i de forhaabentlig sjældne Tilfælde, hvor Erlæggelsen af disse, selv i Forbindelse med en Henstandsordning, vilde medføre Nedlæggelse af en Virksomhed eller vilde bringe den paagældende eller hans Families Velfærd i Fare. Til Behandling af disse Spørgsmaal om Henstandsordninger og om Nedsættelse skal der oprettes et Nævn bestaaende af 7 Medlemmer, hvoraf Formanden og 5 andre udnævnes af Finansministeren, det 7de Medlem af Indenrigsministeren. Dette Nævn bør rumme Sagkundskab vedrørende de vigtigste Erhvervsomraader i Landet. Det er dog

kun i Sager vedrørende Henstand, at Nævnet træffer Afgørelsen. I Spørgsmaal om Nedsættelse træffes denne af Finansministeren efter Indstilling af Nævnet.

Jeg skal endnu kun nævne en enkelt, men vigtig Reguleringsbestemmelse. I mange Tilfælde vil de Formuer, der opgøres, give et forkert Billede af den paagældendes økonomiske Stilling, idet mange har Sager om Skattebøder og Efterbetalinger eller Konfiskationssager o. lign. under Behandling, og det vil desværre tage lang Tid, før alle disse Sager er færdigbehandlet. Naar en Sag til sin Tid er blevet færdig og den paagældende skal udrede et større eller mindre Beløb i efterbetalt Skat, Skattebøde, Konfiskation o. s. v., betyder det i Virkeligheden, at hans Formue har været mindre, end den paa Sluttidspunktet blev opgjort til. Der maa saa foretages en Omberegning, og det vil i Praxis sige en Reduktion af Formuestigningsafgiften og Stabiliseringslaanet. Bestemmelserne herom findes i § 44.

Jeg skal endelig anføre, at ifølge Forslagets § 51 skal Provenuet af saavel Stigningsafgiften som Stabiliseringslaanet indbetales til Danmarks Nationalbank og krediteres Statens Reguleringskonto i Banken, altsaa til Reduktion af den store Gæld til Banken, som Staten har faaet som Følge af den tyske Besættelse. Det maa være i Overensstemmelse med det Saneringsformaal, som ligger bag det hele Forslag, at Beløbet paa denne Maade anvendes til en Nedbringelse af Statens Forpligtelser og dermed i Realiteten ogsaa af Pengemængden i Landet. Det vilde ikke svare til dette Formaal, hvis Pengene paa sædvanlig Maade indgik i Statens Driftsregnskab og derved gav Anledning til større Statsudgifter eller Reduktion af de almindelige Skatter.

Om det samlede Provenu af den her foreslaaede Eengangsbeskatning er det vanskeligt at udtale sig med Sikkerhed. Navnlig gælder det for Formuestigningsafgiftens Vedkommende. For at kunne bedømme denne maa man ikke blot vide, hvad de enkelte Afgiftsydere ejer nu, men ogsaa, hvad de paagældende ejede paa Basis-Tidspunktet. Det er derfor med alt muligt Forbehold, at jeg nævner visse Tal paa Grundlag af de Overslag, vi i Finansministeriet har søgt at opstille.

Det kan formentlig antages, at Formue-